

Dr Elaine Phillips, Literatura Starego Testamentu, Wykład 24, Powtórzenie wykładu 23 na temat Przysłów

© 2024 Elaine Phillips i Ted Hildebrandt

Mówi dr Elaine Phillips na jej kursie z historii, literatury i teologii Starego Testamentu, wykład nr 24.

Cóż, dzień dobry. Pokój Chrystusowy niech będzie z wami.

Dziękuję. Mam nadzieję, że podobał ci się poranek Calvin i Hobbes. Kryje się za tym poważny przekaz, więc po prostu podkreślę, jak już mówiłem, nie lubię się powtarzać, ale przekonałem się, że czasami jest to trochę cenne.

Proszę, proszę, proszę, kiedy piszesz tę jednostronicową pracę, powinna ona zacząć się od cztero- lub pięciostronicowej pracy, podczas której zapiszesz wszystko, co myślisz, że wiesz, a następnie wytniesz i pozbędziesz się wszystkich nadmiar słownictwa. Większość z nas pisze zdecydowanie za dużo, ponieważ w szkole średniej uczono nas, jak pisać pięciostronicową pracę, więc trzeba puchnąć, dodawać i tak dalej, aby otrzymać pięć stron. Chcę, żebyś naprawdę napisał zwięzły, doskonały, dobrze skonstruowany, przemyślany, prowokacyjny, jakkolwiek to nazwiesz.

Wiesz, zrób mi z tego dobrą pracę. Carrie zamierza zmienić nieco format swojej sesji recenzyjnej na jutrzejszy wieczór i zaprasza Cię do odwiedzenia o tej godzinie. Przeczyta twoje gazety, obejrzy je i wręczy im delikatny grzebień.

Carrie przeszła ze mną wiele zajęć, więc wie, jak powinny wyglądać jednostronicowe prace. Więc jeśli chcesz to wykorzystać, jutro jest godzina 19:00 w Chase 26, a to wciąż trochę odbija się echem, prawda, dźwięk? Czy dostajesz za dużo? Mam wrażenie, że jest to zbyt rozbrzmiewające. Czy to jest lepsze? OK, możemy to dostosować, jeśli zajdzie taka potrzeba.

Masz pytania dotyczące dokumentów? Upewnijcie się, jak powiedziałem w zeszłym tygodniu w pewnym momencie, kiedy o nich mówiłem, zapoznajcie się ze źródłami, zasobami w bibliotece, z całymi półkami z komentarzami, które znajdują się w bibliotece. Idź do tych. Nie używaj Matthew Henry'ego, który jest dostępny online.

Matthew Henry jest uroczy pod pewnymi względami, ale nie w tej gazecie. I inne rzeczy, które są online, tak naprawdę nie chcesz z nich korzystać. Przykro mi to mówić.

Skorzystaj z biblioteki. To cię nie zabije. Tak, Zuzanno.

Tak, to dobre pytanie. Chcę, żebyś myślał akapitami. Cała jedna strona, ze względu na to, co robisz w tym artykule, będą oczywiście pewne podproblemy, którymi się zajmiesz, niezależnie od tego, jakie przysłowie wybierzesz.

Sugerowałbym zatem pewną zasadę. Twoja praca powinna zawierać trzy lub cztery dobre, solidne akapity. Dziękuję.

Dobre pytanie. Tak. Chcesz, żeby to było podwójne odstępy.

Tak, z podwójną spacją. Użycie pojedynczych odstępów umożliwiłoby umieszczenie na stronie znacznie więcej, ale nie tego szukamy. Szukamy zwięzłości.

Tak, Kate. Co masz na myśli pisząc prace wstępne? Wszystkie te rzeczy, które każę ci wykonać, kroki pierwszy, drugi, trzeci, czwarty i tak dalej. Wiesz, robisz notatki na ten temat, robisz notatki na ten temat, mówisz mi, co o tym myślisz i mówisz mi, co jest w komentarzu.

Wszystko, co możesz oddać, łącznie z jednostronicową gazetą. Czy ja nie mówię po angielsku? Wyglądasz na zdziwionego. Nie musisz tego wpisywać.

Jak powiedziałem w moim e-mailu, wydaje mi się, że wysłałem do Ciebie e-mail w tej sprawie. Jak powiedziałem w e-mailu, możesz napisać to wszystko odręcznie i po prostu przynieść na zajęcia w wyznaczonym terminie, jeśli chcesz. Jeśli przekazujesz swoją pracę online, uczyni ją jednym dokumentem.

Jeśli używałeś tego, a tak przy okazji, nie zaszkodziłoby ci to, gdybyś użył tego, co jest już wpisane na twoim komputerze, ponieważ wtedy po prostu wycinasz, wklejasz i wiesz, trochę to przetasowujesz, zamiast zajmować się odręcznymi notatkami. Ale to zależy od ciebie. Chcę tylko podkreślić, że chcę pracę końcową, ale chcę też zobaczyć prace wstępne.

Ponieważ część oceniam, część oceny opiera się na tym. Tak, Imbir. Tak, twoja ostatnia praca, twoja zachęta, cokolwiek się stanie, jakkolwiek chcesz to nazwać, będzie opierać się na wszystkim, co badałeś, o czym myślałeś i składałeś w całość.

Dobry. Zapytaj ich teraz. Cóż, powiedzmy, że jest mi przykro; No dalej, Caitlin.

Tak, wiesz, to część twojej wstępnej pracy. Pokaż mi więc swoją pierwszą wersję roboczą lub wersje robocze. To też w porządku.

Przyjrę się im i zobaczę, gdzie byłeś, zanim skończyłeś z ostatnią pracą. Chcę zobaczyć wszystko, co robisz w ramach procesu pisania tej pracy. A im więcej ich tam

jest, nawet jeśli w twojej końcowej pracy czegoś brakuje tu i ówdzie, jeśli zobaczę, że jest to w fazie wstępnej, to ci pomoże.

To naprawdę ci pomoże. Ostatnia szansa. Pytania? No cóż, czas na wspólne śpiewanie.

Przejdźmy jeszcze raz do Psalmu 51. Dałem ci tutaj tłumaczenie na język angielski, na wypadek, gdybyś miał czas na jego obejrzenie podczas śpiewania. A jeśli nie śpiewasz, wiesz, możesz skupić się na angielskim, bo to świetny sposób na wspólne rozpoczęcie dnia.

Nasz dzień i nasz wspólny tydzień.

Ojciec w niebie, dziękuję Ci bardzo za Twoją dobroć wobec nas. Dziękujemy, że otrzymaliśmy dary i przywileje, że mogliśmy wstać dziś rano, mieć jedzenie, ciepło i bezpieczeństwo, cieszyć się możliwością nauki i mieć przyjaciół.

Panie, we wszystkich tych sprawach pamiętamy, że bierzemy je za oczywistość, ale pochodzą one z Twojej dobrej ręki. I dlatego jesteśmy za to wdzięczni. Jesteśmy wdzięczni za Twoje słowo.

Jesteśmy wdzięczni za tę część, którą będziemy dzisiaj studiować. I żarliwie modlimy się razem, Panie, abyś pomógł nam myśleć uważnie i jasno. Niech Twoje Słowo będzie żywe i aktywne w naszych sercach, a nawet dzisiaj, aby usunąć pewne rzeczy, które Ci się nie podobają.

Panie, udoskonal nas, modlimy się i naucz nas, przygotuj nas, abyśmy byli lepszymi sługami w Twoim królestwie. Płacąc za te rzeczy, prosilibyśmy także o naszych przywódców, zarówno na szczeblu lokalnym, jak i na płaszczyźnie krajowej i międzynarodowej. Oni potrzebują Twojej mądrości, Panie.

Modlimy się, abyś w swojej łasce i miłosierdziu dał im to. Ojciec, o to prosimy w imieniu Chrystusa z dziękczynieniem. Amen.

Cóż, dzisiaj zajmiemy się literaturą mądrościową. W szczególności, po kilku uwagach wprowadzających, skupimy się na Księdze Przysłów. Jak wiecie, jeśli pobraliście konspekt wykładu, to tylko trochę w ramach powtórki, ponieważ nie zaszkodzi to zrobić, aby zobaczyć, jak to będzie działać.

Pamiętacie, jak zajmowaliśmy się kwestiami historycznymi, kiedy dotarliśmy do Dawida i był to naprawdę odpowiedni czas, aby trochę zejść z tematu i przyjrzeć się Psalmom, ponieważ wiele z nich jest powiązanych z imieniem Dawida. I tak zebraliśmy trochę materiału poetyckiego w tym kontekście. A teraz, gdy przejdziemy do Salomona, z czego był on znany poza mądrością? Cztery W? Maryja? Mała pomoc.

Tak, kobiety, bogactwo, uwielbienie, mądrość. Pomocne rodzaje rzeczy. I oczywiście dzisiaj, ponieważ imię Salomona jest kojarzone z trzema z czterech ksiąg, które uważamy za teksty mądrościowe, ponownie przejrzymy materiały historyczne i poświęcimy trochę czasu literaturze mądrościowej.

Tylko krótka recenzja. Jakie są cechy poezji hebrajskiej? Jaka jest podstawowa cecha poezji hebrajskiej? Chelsea? To paralelizm. Dobry.

I na jakich trzech rodzajach paralelizmu w pewnym sensie wyładowaliśmy, gdy o tym rozmawialiśmy? Chcesz zrzucić pieniądze na... OK, syntetyczny, co oznacza? Załatwmy tego. Prawidłowy. Pierwsza linia, dodana, dodana, dodana do.

A jakie są pozostałe dwa? Kate? Przeciwny. Zgadza się, co oznacza, że w pierwszym wierszu jest coś odwrotnego w następnym wierszu. I jak już mówiłem, kiedy o tym rozmawialiśmy, to właśnie w Księdze Przysłów, szczególnie zaczynając od rozdziału 10 i kończąc na rozdziale 15, mamy duży zbiór antytez.

I nie jest to przypadek, ponieważ jedną z funkcji Księgi Przysłów jest uczenie ucznia, o czym za chwilę powiemy więcej, uczenie go rozeznania. A nie ma lepszego sposobu na nauczenie rozeznania, niż mówienie z jednej strony, że masz to, a z drugiej, że masz tamto. Pomyśl, który jest lepszy, dobrze? I tak działają twoje antytezy.

Jaki jest trzeci rodzaj równoległości? Rozpoczyna kolejny, zaczynający się od SYN. Tak, Suzanne. Ot, taka suma.

Tak, trzymaj się tego lub zostaw to za sobą. Nie zostawiaj tego za sobą. Po prostu skoordynujmy działania tutaj.

Ale mamy coś przeciwnego. Jakie jest przeciwieństwo antytetycznego, jeśli chodzi o nasze rodzaje równoległości? Synonim, prawda. Jasne, tak.

OK, więc pierwsza linijka została powtórzona, ale z inną terminologią, więc masz koncepcyjne pomysły, które są prezentowane dwukrotnie. I oczywiście, jak powiedzieliśmy, pomaga nam to w perspektywach uczenia się. Tak synonimiczne, antytetyczne, syntetyczne – to trzy podstawowe.

I jak powiedzieliśmy, gdy rozmawialiśmy o poezji hebrajskiej, istnieją ich kombinacje i istnieją inne rodzaje paralelizmu. Ale te będą nam na razie całkiem nieźle służyć. Jedną z rzeczy, które chcemy zrobić, zanim przejdziemy od razu do Księgi Przysłów, jest poświęcenie trochę czasu na omówienie mądrości w jej szerszym kontekście, ponieważ nie tylko materiał biblijny zawiera literaturę mądrościową.

Każda kultura, na którą spojrzysz, mająca tradycyjny korpus literacki, ma coś, co mieści się w tej ogólnej kategorii literatury mądrości, ponieważ są pewne rzeczy w byciu człowiekiem, które każą nam myśleć, zastanawiać się, zмагаć się, dokonywać wyborów i chcieć robić to najlepiej jak potrafimy. Jest to możliwe, ponieważ oczywiście chcemy mieć w życiu pewne poczucie przewodnictwa i kierunku. Wymieniłem więc tylko kilka rzeczy, które będą kształtować sposób, w jaki myślimy o mądrości w ogóle. Pierwszym z nich jest ludzkie pragnienie.

Nie możemy tego zrobić, ale często myślimy, że możemy. Otrzymaliśmy zdolności intelektualne, które pozwalają nam radzić sobie z rzeczami, które są częścią naszego środowiska i częścią naszych światów. I tak całe ludzkie pragnienie i tendencja, aby chcieć mieć jak najwięcej kontroli, zdobyć panowanie nad życiem dzięki sile rozumu.

Bóg dał nam umysły w pewnym celu i powinniśmy z nich korzystać. Tak naprawdę używanie umysłu jest jedną z najbardziej duchowych rzeczy, jakie możesz zrobić, ponieważ jest to dar Boży. Zatem w ramach tego zrozumienia, że Bóg oczywiście ma suwerenną kontrolę nad tym, jak wszystko się rozwija, jest miejsce na wykorzystanie naszych zdolności umysłowych i na tyle, na ile to możliwe, na tyle, na ile to możliwe, na dokonywanie wyborów, które mają największy sens.

To jedna z rzeczy, która będzie kształtować całą dyskusję na temat mądrości w szerszym znaczeniu. Całą resztę też tutaj umieściłem. Aby osiągnąć ten cel, bardzo istotne jest przyjmowanie instrukcji.

Jeśli przeczytałeś dzisiejsze zadanie w paralelach Starego Testamentu, wypowiedzi Amenempeeta, są one pouczające, tak jak pouczająca jest księga Przysłów. Wiemy też, jak ważne jest otrzymywanie instrukcji. Na czym skupia się głównie Księga Przysłów? To ojciec rozmawiający ze swoim dzieckiem.

Moje dziecko, to, to, to i to. Słuchaj poleceń swojej matki. Słuchaj nauk swego ojca.

Zachowajcie te przykazania w swoich sercach. W porządku? Zatem instrukcja jest ważna i prowadzi cię bezpośrednio do punktu trzeciego, czyli przekazywania tych rzeczy dalej. Tradycja i to, co tradycyjne, nie powinno być przekleństwem dla każdego kolejnego pokolenia.

Czasem tak właśnie myślimy. Och, to po prostu tradycyjne. Wiesz, chcę czegoś nowego.

Nie myśl w ten sposób. To, co wynika z tradycji, ma najwyższą wartość, szczególnie pomaga nam myśleć, i to dobrze, i jasno myśleć o tym, jak żyjemy. Punkt czwarty jest również niezwykle interesujący, szczególnie w odniesieniu do Przysłów, ponieważ czytając Przysłowia, zobaczysz, że każde z nich jest tym maleńkim wycinkiem.

W niektórych przypadkach są to karykatury ludzkiej natury. W pozostałych przypadkach są to drobne porady. W innych przypadkach są to obserwacje dotyczące działania rzeczy.

I oczywiście każdy z nich może obejmować tylko określoną liczbę rzeczy, więc będą inne kąty i inne aspekty. Pomyśl o diamentcie i pomyśl o świeceniu światła przez twój diament, a zobaczysz, jak wyjdzie po drugiej stronie, wychodzą różne kolory, prawda? W pewnym sensie to samo stanie się z literaturą mądrościową. Każdy mały klejnot, szczególnie w Księdze Przysłów, wniesie coś interesującego.

Podam prawdopodobnie klasyczny przykład tego. W tym celu musisz sięgnąć do Przysłów 26. Jeśli masz Biblię, możesz to zrobić.

Będę czytać i zrobimy tutaj małe ćwiczenie dla trzeciej klasy dla tych z Was, którzy mają Biblię. Ci z was, którzy tego nie robią, nie muszą się martwić, że zrobią to, o co was proszę. Ale jeśli masz Biblię, przygotuj rękę i uderz ją tuż pod werselem 4 rozdziału 26.

Zaraz pod werselem 4. Najpierw przejdę do rozdziału 26. Zakryłeś to? To jest ćwiczenie. Dobra.

Rozdział 26, werset 4 mówi: nie odpowiadaj głupcowi według jego szaleństwa, bo sam będziesz taki jak on. Innymi słowy, jeśli ktoś tyraduje, wrzeszczy i marudzi na ciebie, nie marudź, nie krzycz i nie wiwatuj. Zniżyłeś się do tego poziomu.

Świetna rada, prawda? Czy to nie dobra rada? Taki, który większość z nas mogłaby potraktować całkiem poważnie, ponieważ zwykle, gdy ktoś jest na nas naprawdę zły, cały poziom decybeli tego, co mówimy w odpowiedzi, jest znacznie wyższy. Świetna rada. Zabierz rękę i pozwól mi przeczytać werset 5. Odpowiadaj głupcowi według jego szaleństwa, bo inaczej będzie mądry we własnych oczach.

To nie znaczy, że będziesz na niego krzyczeć, ale oznacza to, że zaangażujesz się w tę osobę i upewnisz się, że ta osoba nie będzie mogła dalej myśleć o swoich głupstwach i głupich myślach. A więc dwie rady, a jeśli spojrzysz na obie i przyjrzyj się sytuacjom, w których znajdujemy się na co dzień, potrzeba ogromnego rozeznania i mądrości, aby dowiedzieć się, która z nich ma tutaj zastosowanie, a Teraz. Prawidłowy? Oto mała ilustracja tego, co próbuję powiedzieć w czwartym punkcie.

W naszej literaturze mądrościowej mamy wspaniałe źródło informacji na temat tego, jak myśleć o konkretnych sytuacjach, ale wymaga to sporo rozeznania. O rozeznaniu porozmawiam nieco później, kiedy będziemy zastanawiać się, jak zastosować te przysłowia w życiu. Cóż, te rzeczy jak dotąd skupiały się głównie na przysłowia, ale kiedy dotrzemy szczególnie do Księgi Hioba, a wy wiecie o tym dobrze, ponieważ

Hiob oczywiście, nawet jeśli nie przeczytaliście całej księgi poważnie, wiemy, co głównym punktem jest.

Hiob cierpi niesprawiedliwie, a kiedy mamy do czynienia z cierpieniem, rozległym cierpieniem, cierpieniem, którego po prostu nie rozumiemy, i kiedy musimy stawić czoła perspektywie śmierci i śmiertelności, która jest nie tylko w Księdze Hioba, ale w Księdze Kaznodziei autor Kaznodziei mierzy się ze śmiercią. Te dwa elementy są również ważnymi fragmentami literatury mądrościowej. To są nasze biblijne mądrości, ale każda inna kultura będzie musiała zmagać się z tymi samymi rzeczami.

Osoba cierpiąca i jego przyjaciel to dzieła mezopotamskiej literatury mądrościowej. Zawiera takie same motywy jak Hiob, ponieważ gdziekolwiek się udasz, ludzie są ludźmi, są omylni, są skończeni i zmagają się z takimi rzeczami. To są więc uniwersalne aspekty mądrości, które chcemy mieć w tle, gdy będziemy omawiać naszą literaturę mądrościową, naszą biblijną literaturę mądrościową.

Tylko kilka rzeczy do powiedzenia w tej kwestii. Wspomniałem już o tym. Niektóre z rzeczy, które czytasz w paralelach Starego Testamentu, dadzą ci pewien wgląd w tę kwestię, ale jest ich o wiele więcej z powodów, które właśnie przedstawiłem.

Ludzkość zмага się z tymi pytaniami. Tutaj mamy w zasadzie przegląd tego, co powiedziałem przed chwilą, kiedy omawiałem niektóre z poprzednich punktów, i będziecie chcieli poznać te rzeczy, które charakteryzują każdy z biblijnych tekstów mądrościowych. Po pierwsze, Przysłowia są praktyczne.

Jeden ze znakomitych komentatorów Starego Testamentu, który napisał także krótki komentarz do Księgi Przysłów, powiedział: Przysłów to pobożność w ubraniu roboczym. I właśnie o to chodzi. Opisuje nas takimi, jakimi jesteśmy, kiedy wstajemy wcześnie rano, takimi, jakimi jesteśmy, cóż, jest to w pewnym sensie przyjęcie zasady i jej zastosowanie, gdy jedziemy drogą i mamy pokusę wpadnięcia w szal drogowy lub coś takiego tak.

Przysłowie to wkładanie pobożności w ubranie robocze. Patrzy na to. I jak powiem za chwilę, czasami karykaturuje to nas w najgorszych momentach i wyśmiewa, i z tego też powinniśmy wyciągnąć pewne lekcje.

Hiob i Kaznodziei zmagają się z kwestiami, o których wspominałem, takimi jak cierpienie i śmierć. A ponieważ nie wiemy zbyt wiele o tym, co jest poza nią i nie znamy powodów, w wielu przypadkach pojawiające się pytania są klasyfikowane jako literatura mądrości spekulatywnej lub filozoficzna. I wreszcie, co ciekawe, Pieśń nad pieśniami nie była zaliczana do literatury mądrościowej.

Przez jakiś czas uważano ją po prostu za poezję liryczną. Powoli jednak przeszła do kategorii literatury mądrościowej. Dlaczego myślisz, że to prawda? Piątek spędzimy na rozmowie o Pieśni nad pieśniami, będącej częścią piątku.

Jak myślisz, dlaczego „Pieśń nad pieśniami” znajduje się w literaturze mądrościowej? Jeśli to przeczytasz, wiesz, twoje pierwsze podejście do tego będzie brzmieć: „Och, naprawdę?”. Jaki jest główny temat Pieśni nad pieśniami? Jedno słowo. Zaczyna się na L. To miłość, prawda? I jest to miłość między dwojgiem zakochanych ludzi. Są zachwyceni.

Są sobą po prostu zachwyceni. Ze wszystkich miejsc w naszym życiu to właśnie tam powinniśmy być mądrzy, prawda? Porozmawiamy więc o niektórych rzeczach, których uczymy się z tych wspaniałych, ekstatycznych wierszy, którymi są Pieśni nad pieśniami. To jest piątek.

W porządku. Jeszcze kilka rzeczy do zrobienia w ramach wprowadzenia, zanim przejdziemy do samej Księgi Przysłów. Biorąc pod uwagę to, co właśnie powiedziałem i szeroki zakres materiału zaliczanego do biblijnej literatury mądrościowej, wiecie, jak, u licha, definiujemy mądrość? Cóż, oczywiście, punktem wyjścia jest to, co widzimy nie tylko w Przysłów 9, 10, ale także w Hioba 28, 28 i gdzieś w Psalmach, czego nie pamiętam tuż nad głową.

Ale to powracający temat. Bojaźń Pańska jest początkiem mądrości. I to oczywiście będzie pomocną zasadą, gdy mówimy o mądrości biblijnej.

To jest bojaźń Pana. Bo jeśli tego nie mamy, to jesteśmy w kiepskiej kondycji. A biblijny głupiec, jeśli czytaliście dzisiejszy materiał doktora Wilsona, najgorszy z biblijnych głupców to nabal, którego imię kryje się za, przepraszam, tak, nabalem, którego określenie leży u podstaw biblijnego imienia Nabal.

I pamiętamy go z bycia mężem Abigail, który jest zatwardziałym głupcem, zgadza się, odrzucającym Boga i odrzucającym Boże pouczenia. Jest to zatem bardzo pomocny punkt wyjścia, ale chcemy popchnąć go nieco dalej. Nazwałem to wyzwaniem zdefiniowania biblijnej mądrości i jest to wyzwanie, ponieważ podejmując to, co właśnie powiedzieliśmy i dodając do tego trochę, jeśli mądrość jest jedną z cech Boga, ci z was, którzy wiedzą, katechizmów, prawdopodobnie już niewiele osób to robi, ale jedną z rzeczy, których uczymy się z Krótszego Katechizmu Westminsterkiego, czyli ci z nas, którzy dorastali w kontekście prezbiteriańskim, jest to, że mądrość jest jedną z głównych cech Boga.

I to bycie mądrością, mocą, sprawiedliwością, świętością, sprawiedliwością, dobrocią i prawdą – tak to wygląda. Mądrość jest cechą Boga. Jak definiujesz cechę Boga, który jest nieskończony, całkowicie czysty, święty i nieomylny? Wiesz, jak o tym myślimy? Dobre pytanie.

To część naszego wyzwania. Po drugie, nawiązując do tego, co właśnie powiedziałem, gdy spojrzemy nawet na te cztery biblijne teksty mądrościowe, rzeczywiście mają one tak szeroki zakres treści i celów. Mamy więc Przysłowia i podstawowe porady praktyczne, którymi wkrótce się zajmiemy.

Masz obserwacje na temat ludzkiej natury, ale zmagasz się z pytaniami bez odpowiedzi. Jak znaleźć definicję obejmującą to wszystko? Cóż, dwóch autorów, poznamy kontekst, jak sądzę, książki, z której korzystam we wstępie do studiów biblijnych, z której korzystają studenci studiów biblijnych, czy ci się to podoba, czy nie. I to przez Gordona Fee i Douglasa Stewarta, którzy, gdy zaczęli pisać pierwsze wydanie tego tekstu, byli profesorami w Gordon Conwell Theological Seminary.

Pojawiły się i to właściwie jest definicja Douga Stewarta, ponieważ on napisał fragmenty Starego Testamentu z dość dobrą definicją i raczej mi się to podoba, mimo że zmienili ją w drugim i trzecim wydaniu. Wracam do pierwszego wydania, bo to świetna definicja. To dyscyplina.

Mądrość nie przychodzi po prostu radośnie spływając do naszych mózgów. To dyscyplina stosowania prawdy w życiu w świetle doświadczenia. I oczywiście nasze doświadczenia obejmują nasze zmagania ze śmiercią, kiedy spotykamy ją u przyjaciół, rodziny lub gdziekolwiek indziej.

Spotyka nasze radzenie sobie z cierpieniem wszelkiego rodzaju. Oznacza to również, że bardzo ciężko pracujemy, aby poznać prawdę, o czym powiem więcej za chwilę. Jest to więc dyscyplina stosowania prawdy w naszym życiu w świetle naszych doświadczeń.

Myślę, że to całkiem przyzwoita definicja i mógłbym cię o to zapytać. Więc wywieście tam czerwone flagi, dobrze? To jest ten, który możesz chcieć zapamiętać. Kontrast. O typach głupców porozmawiamy nieco później, ale biblijne szaleństwo czy głupota nie ma nic wspólnego ze zdolnościami intelektualnymi.

Ma to wiele wspólnego z tym, czy przyjmujemy, czy odrzucamy Boże pouczenia. Dlatego Księga Przysłów ciągle na nowo mówi: przechowujcie moje przykazania, przyjmujcie moje instrukcje, szukajcie, szukajcie, szukajcie, a wszystko to jest częścią procesu przyjmowania Bożych pouczeń. Tak postąpi mądry człowiek.

Później głupia osoba, nie dla mnie. Jestem trochę lepszy. To nie jest to, co chcemy robić.

Czy są jeszcze jakieś pytania, zanim przejdziemy dalej? Tak, Rebeko. Inny aspekt osoby. Jedno z nich wydawało mi się cudzołóstwem, idealną kobietą i tym podobnymi, ale wtedy, teraz, kiedy czytam, wiem więcej o tej książce, więc nie wiem.

Tak, dobrze. Jak to się dzieje, że Salomon, biorąc pod uwagę jego związki z wieloma kobietami, może pisać tak mocne wypowiedzi przeciwko cudzołóżnicy, zwłaszcza w pierwszej części Księgi Przysłów? Tak, to świetne pytanie i prawdopodobnie można by to samo powiedzieć o Kaznodziei. W tej książce widać, że jest bardzo silny, ponieważ przeszedł przez różne doświadczenia.

Myślę, że przedstawiona tutaj definicja pasuje do niego. W świetle jego doświadczeń ma do powiedzenia kilka naprawdę mocnych rzeczy. Niektórzy z nas muszą na własnej skórze przekonać się, co jest mądre, i sugeruję, że być może Salomon wypowiada się na podstawie bardzo bolesnych doświadczeń, jego życie uległo zmianie i, niestety, stał się mądrzejszy.

Sugerowałbym, że z pewnością tak jest w przypadku Kaznodziei. Jeśli powiemy, że Salomon napisał Kaznodzieję, porozmawiamy o tym później. Ale tak, to świetne pytanie.

Za chwilę wrócę trochę do Salomona, ale to bardzo dobre pytanie. Coś jeszcze zanim zaczniemy ładować? Taka mała uwaga, która bezpośrednio nawiązuje do naszego pytania o Salomona. Kiedy czytamy 1 Królewską 4, a właściwie mam zamiar do tego wrócić na chwilę, więc ponownie, jeśli masz ten tekst pod ręką, nie zaszkodzi szybko przejść do 1 Królewskiej 4, gdzie już rozpatrywaliśmy, ale teraz chcę to przejrzeć z innej perspektywy.

Dzieje się tak po modlitwie Salomona o mądrość niezbędną do rządzenia jego ludem i po tym przypadku testowym, który wskazuje, że rzeczywiście posiada on mądrość, aby sprawiedliwie rządzić swoim ludem. Następnie na końcu rozdziału 4 znajdujemy następujące stwierdzenie, zaczynając od wersetu 29: Bóg dał Salomonowi mądrość i bardzo wielką wnikliwość oraz szerokość zrozumienia tak niezmierzoną jak piasek na brzegu morza. Spójrzmy teraz na werset 32.

Wypowiedział 3000 przysłów, a jego pieśni było 1005. No cóż, to daje pewne pojęcie o tej różnorodnej twórczości, którą tworzy z perspektywy literackiej. 3000 przysłów.

Czy wiesz, ilu jest ich w Księdze Przysłów? To nie jest 3 tysiące. Zgadywać. Usiadłam i raz je policzyłam, jakbym nie miała nic lepszego do roboty.

W naszej książce składającej się z 31 rozdziałów znajduje się nieco ponad 900 przysłów, prawda? Zatem Salomon komponował całą gamę dodatkowych rzeczy. Podobnie psalmy. Pisz psalmy.

Mało tego, jest więc poetą najlepszego gatunku, prawda? Opisz życie roślinne od cedru libańskiego po hyzop wyrastający ze ścian. Wiesz, to są dwie rzeczy, które

mówią od największego do najmniejszego, ponieważ cedry Libanu były potworne, a hizop to oczywiście mała roślina. Zatem Salomon zna swoją roślinę.

Jest botanikiem. Obrął podstawę programową z nauk przyrodniczych, jeśli wolno mi to tak niegrzecznie zasugerować. Uczył o zwierzętach i ptakach, gadach i rybach.

To człowiek, który ma liberalne wykształcenie, jeśli tak na to spojrzeć, i będzie korzystał z tych rzeczy, zwłaszcza gdy czyta się ostatnie rozdziały Księgi Przysłów, w których znajduje się porównanie za porównaniem za porównaniem. I wiemy, jakie to są. Wiesz, to jest tak, to jest tak, ustanawianie porównań, które naprawdę służą do nauczania czegoś.

Salomon wykorzystuje te aspekty sfery naturalnej do celów moralnych. I tak rysuje razem dwie bardzo znaczące sfery. W porządku, w każdym razie Salomon uczy tego wszystkiego.

Kiedy czytasz Przysłów 25, werset 1, jest napisane, że ludzie Ezechiasza zebrali razem Przysłów Salomona. Za chwilę powiem, dlaczego tak uważam, ale zwróćcie uwagę, że trwa proces tworzenia tej książki. Nie chodzi tylko o to, że Salomon podyktował całość, a potem to zrozumieliśmy.

On napisał wszystkie te Przysłowia. Ludzie Ezechiasza zamierzają zrobić coś, aby połączyć ich w uporządkowaną literacką całość, a później pojawiają się pewne dodatki, które pojawiają się na końcu księgi. Król Lemuel najwyraźniej jest jednym z nich.

To, co mamy w rozdziałach 30 i 31, wydaje się być późniejszymi dodatkami. Tak naprawdę nie wiemy kiedy, ale uważamy, że oto mały wykres, który może nam pomóc. Tutaj jest właśnie tutaj.

Teraz przyjrzyjmy się temu przez chwilę. Przystudiowaliśmy Davida. Studiowaliśmy Salomona.

Nie dostaliśmy się jeszcze do podzielonego królestwa, ale, jeśli Pan pozwoli, po Wielkanocy to zrobimy. Ale w 931 roku królestwo rzeczywiście podzieliło się na północ i południe, więc mamy dwa podstawowe królestwa. Królestwo Północne będzie przede wszystkim apostatą.

Okolo 200 lat po tym rozłamie w królestwie dzieje się coś bardzo krytycznego, ponieważ pojawiają się Asyryjczycy. Zabierają całkowicie północne królestwo i rozpoczynają oblężenie Jerozolimy. Facet o imieniu Sennacheryb.

Porozmawiamy o tym później. Kiedy tak się stanie, pozwólcie, że zasugeruję wam, że ludzie z Ezechiasza, o których mowa w rozdziale 25, doskonale zdają sobie sprawę, że

z ludzkiego punktu widzenia ich dziedzictwo narodowe jest zagrożone. A co robisz, gdy myślisz, że utracisz całe swoje dziedzictwo, dziedzictwo literackie, a jednocześnie dbasz o jego archiwizację, prawda? Być może więc ludzie Ezechiasza bardzo dokładnie spisali te rzeczy, które chcieli zachować na wypadek, gdyby Asyryjczycy zabrali ich wszystkich i zniszczyli ich królestwo.

Krótki przypis, który nie ma nic wspólnego ze Starym Testamentem ani z niczym innym. Wszyscy jesteście świadomi Holokaustu i jego okropności oraz faktu, że społeczność żydowska w Warszawie, słynne warszawskie getto, została praktycznie wymazana z istnienia. Za tym wszystkim kryje się długa, długa, długa historia.

Miliony ludzi zniknęły. Ale tutaj jest fascynująca rzecz. Miałeś w Warszawie niezwykle ośrodek kulturalny.

W tym getcie dawali koncerty symfoniczne, bo było wielu ludzi uzdolnionych artystycznie. I kolejna rzecz, która się wydarzyła, właśnie wyszła na jaw. Było to w pewnym sensie tajemnicą, ponieważ materiał został napisany w jidysz i po polsku.

Społeczność getta warszawskiego wiedziała, co się z nią stanie. Archiwizowali. Napisali własną historię swojego cierpienia i śmierci i ukryli ją.

Ukryli go pod znajdującymi się tam budynkami. I oczywiście te budynki zostały zburzone. To jest Warszawa.

I dopiero po zakończeniu wojny udało im się odkopać i odkopać te rzeczy. Były, jak mówiłem, po polsku. Są w języku polskim i jidysz.

Więc zostały zarchiwizowane w Polsce. Ale teraz wychodzą. I to jest znakomita historiografia.

Ludzie, którzy to piszą, wiedząc, że ich koniec się zbliża, starali się to udokumentować. Naprawdę staraj się to udokumentować. Sugeruję, że może to być bardziej współczesny wycinek tego, co dzieje się za czasów Ezechiasza, ponieważ oni nie wiedzieli, że Bóg ich wybawi.

Bóg tak. Sennacheryb nie zdobywa w tym momencie Jerozolimy. Jerozolima upadnie później.

Ale być może właśnie to robi Ezechiasz. Robią to ludzie Ezechiasza. W każdym razie od tego czasu do upadku południowego królestwa w roku 586 pod panowaniem Nabuchodonozora i Babilończyków mamy pewne dodatki do Księgi Przysłów.

A mówiłem przed chwilą, że nie wiemy dokładnie, kiedy to nastąpi. Ale to daje nam wyobrażenie, że Duch Święty przeszedł długi proces, aby stworzyć dla nas tę księgę. Nie tylko kompozycja Salomona w pewnym momencie.

Nick, śmiało. Czy warto zapamiętać ten wykres? Wykres pojawi się ponownie, gdy zaczniemy przyglądać się literaturze proroczej. Wystarczy znać zasadę, która się za tym kryje.

Jeśli więc chcesz, pomyśl w kategoriach czasu. To jest to, co naprawdę chcę, żebyś zobaczył. Chcę, żebyście zobaczyli odstęp czasu między samym Salomonem a tym, co się dzieje, gdy ludzie Ezechiasza kopiuja te rzeczy, jeśli to choć trochę pomoże.

Dobra. Potrzebujesz kontynuować? Podstawowa struktura Księgi Przysłów. Zagłębiając się w Księgę Przysłów, możesz pomyśleć, że nie ma tu żadnej struktury.

Cóż, istnieje. Jest. I chcemy się temu przyjrzeć.

A swoją drogą powinienem to powiedzieć. Siedząc z tyłu sali, mamy autorytet w zakresie Księgi Przysłów. Dlatego denerwuję się, że będę wygłaszał ten wykład.

Doktor Hildebrandt zna Przysłowia od podszewki. I nie będzie tu mówił, bo zrobiłby to w ciągu około sześciu lub siedmiu wykładów. Dobrze odejście.

W porządku. W każdym razie mamy wprowadzenie. Wstęp.

Przyjrzymy się temu. Wróćmy więc jeszcze raz do tekstu. Wiesz, Przysłowia, jak próbowałem ci powiedzieć, to książka instruktazowa.

To książka edukacyjna. I tak jak każde zajęcia, także i te, mają program nauczania zawierający cele kursu. Przynajmniej każde zajęcia powinny mieć program nauczania zawierający cele kursu.

Zasadniczo w wersetach od drugiego do szóstego czytamy cele kursu. Przyjrzyjmy się im. Oto cele Twojego kursu dotyczącego Księgi Przysłów i tego kursu instruktazowego przez całe życie.

Aby osiągnąć mądrość i dyscyplinę. O zrozumienie słów wnikliwości. O osiągnięcie zdyscyplinowanego i rozważnego życia.

To kurs na całe życie, prawda? Patrząc na te cele. Robienie tego, co jest słuszne, sprawiedliwe i uczciwe. Dawanie ostrożności.

Ciekawe słowo. Czy pamiętasz Księgę Rodzaju 3, werset 1? I wąż, który ma spryt i przebiegłość. Arumim.

Waż to Arum. To jest to słowo tutaj. W tym przypadku daje dobre poczucie tego, jak oceniasz życie.

Spryt. Roztropność. Prosty.

Wiedza i dyskrecja dla młodych. Niech mądrzy słuchają i uzupełniają swoją wiedzę. Niech roztropni otrzymają wskazówki do zrozumienia Przysłów i przypowieści.

Nie tylko te podstawowe rzeczy w życiu, które są absolutnie niezbędne, ale także przejście do przyjemniejszych części intelektualnej gry, jeśli wolisz. Zrozumienie przysłów i przypowieści, powiedzeń i zagadek mądrych. Można powiedzieć, dla zrozumienia fizyki kwantowej.

Rzeczy, które przekraczają większość naszych umysłów. A jednak ci, którzy zajmują się fizyką kwantową, uważają ją za wspaniałe, wspaniałe badania w zakresie natury wszechświata. I tak oto przedstawiamy nasze wprowadzenie do książki.

Określa tok studiów, jeśli chcesz o tym myśleć w ten sposób. Ups. Jedna rzecz na raz.

Następnie w rozdziałach od 1 do 9 mamy jednostkę, która jest samodzielna. Dobra? Ponieważ Ojciec wielokrotnie tutaj wychwala wartość mądrości. Jedną z rzeczy, na którą zwracamy uwagę w całym tym fragmencie, są, jak zauważyła wcześniej Rebecca, ostrzeżenia przed cudzołóżnikami.

Mądrość jako cecha jest uosobieniem kobiety. A jeśli czytałeś ten tekst, wiesz o tym. Pojawia się w kilku różnych miejscach tego rozdziału.

Ale jego przeciwieństwem, przeciwieństwem Pani Mądrości, jest dame szaleństwo. A także w kilku różnych miejscach tego rozdziału widzimy, jak wychodzi z jedną ze swoich najohydniejszych cech, a jest to cudzołóstwo, do którego prowadzi ludzi, ponieważ ludzie tak łatwo wpadają w pułapkę tego czegoś. A młodzi mężczyźni są nieustannie ostrzegani przez Ojca, trzymajcie się od tego z daleka.

Wygląda kusząco. Wygląda na coś, czego chcesz. To cię sprowadzi do głębin Szeolu.

W porządku? Teraz chcę tylko przyjrzeć się kilku miejscom w tej sekcji, chociaż zachęcam cię, abyś do nich wrócił, żeby zobaczyć, jak działa Lady Wisdom. Prawidłowy? Rozdział 1, werset 20. Mądrość, czyli Pani Mądrość, woła głośno na ulicy.

Podnosi głos na placach publicznych. W porządku, po prostu przenieś się do Boston Common. Dobra? I spróbuj zdecydować, czy podoba Ci się to zdjęcie Lady Wisdom na Boston Common.

Na czele hałaśliwej ulicy krzyczy w bramie miasta. Wygłasza przemowę. Oto przemówienie.

Lady Wisdom na swojej mydelniczce, naprzeciwko kościoła przy Park Street. Jak długo wy, prości, będziecie kochać swoje proste sposoby? Jak długo szydercy będą rozkoszować się szyderstwem, a głupcy nienawidzić wiedzy? Gdybyś odpowiedział na moją naganę, wylałbym przed tobą swoje serce. Wyznałbym ci moje myśli.

Ale ponieważ odrzuciłeś mnie, kiedy wołałem, ponieważ nikt nie zwrócił uwagi, kiedy przemówiłem, ponieważ zignorowałeś, to znaczy, mamy tu do czynienia z czymś w rodzaju ciągłego odrzucenia, prawda? Ponieważ zignorowałeś wszystkie moje rady, będę się śmiał z twojej katastrofy. Będę drwił, gdy dosięgnie cię nieszczęście. Werset 29.

Ponieważ nienawidzili wiedzy i nie chcieli bać się Pana, ponieważ nie przyjęli moich rad i odrzucili moje nagany, będą jeść owoce swoich dróg i nasycą się owocami swoich planów. Krnąbrność prostaków ich zabije. Samozadowolenie głupców ich zniszczy.

Niezupełnie poprawne politycznie, powiadasz? Jest bardzo interesujący komentarz do Księgi Przysłów, którego autorem jest chyba Kenneth Akin z serii Daily Study Bible. I on bierze ten fragment i mówi, że jest to całkowicie sprzeczne z tym, co staramy się uczynić Boga miłym, no wiesz, w jaki chcielibyśmy o tym myśleć. Mówi jednak, że jeśli Kościół nie odzyska poczucia pilności tego rozdziału, będzie całkowicie nieskuteczny.

Musimy mieć poczucie pilności w stosunku do ludzi, którzy schodzą aż do głębin Szeolu. Więc po prostu zostawiam to dla ciebie. Trochę innym tonem, zaczynamy, to jest rozdział pierwszy.

Spójrzmy na rozdział ósmy, ponieważ mądrość powraca tutaj ponownie. I tutaj dzieje się coś zupełnie niezwykłego. Zaczynając od wersetu 22, jest to część mądrości w stworzeniu.

To trudny fragment, ale chcę, żebyś coś zobaczył, gdy będę czytać jego fragmenty. Pan opętał mnie na początku swego dzieła. Przed Jego dawnymi czynami zostałem wyznaczony od wieczności, od początku, zanim światy się rozpoczęły.

Następnie opisuje funkcje mądrości w trakcie całego procesu twórczego. I to jest piękny opis. W porządku, byłem tam, kiedy ustawił niebiosy, werset 27, kiedy ustawił chmury w górze, werset 28.

W wersetach 30 i 31 byłem rzemieślnikiem u Jego boku. Nawiasem mówiąc, jest to rzeczownik rodzaju męskiego w liczbie pojedynczej dla tych z Was, którzy lubią tego rodzaju rzeczy. Dzień po dniu byłem pełen zachwytu.

Tak się składa, że jest to forma czasownika rodzaju męskiego w liczbie mnogiej. Radując się zawsze w Jego obecności, imiesłów żeński liczby pojedynczej. Czy to nie ekscytujące? Widzimy tutaj wielość Boskości odzwierciedloną jedynie w formach czasowników i rzeczownikach u rzemieślnika.

Coś w bogactwie Boga Stwórcy w tych formach imiesłowowych jest rodzaj męski w liczbie mnogiej, żeński w liczbie pojedynczej, radujący się zawsze w Jego obecności, radujący się całym swoim światem i rozkoszujący się ludzkością. Opowiadanie o działaniu mądrości z Bogiem w stworzeniu. Innymi słowy, jako część naszego Trójjedynego Boga.

Paweł porusza ten temat w pierwszym rozdziale Listu do Kolosan, gdy mówi o Jezusie Chrystusie, który był tam na samym początku stworzenia. Przed Nim, przez Niego i przez Niego wszystko zostało stworzone. Sugerowałbym, że Paul wraca do tej konkretnej rzeczy.

Jeszcze jedną rzecz, którą chcę powiedzieć na temat rozdziałów od 1 do 9, a potem musimy kontynuować transmisję strumieniową. W tych rozdziałach widzieliśmy zarówno mądrość, jak i cudzołóstwo, a teraz w rozdziale 9 zostają one skonfrontowane ze sobą twarzą w twarz. Prawda? Twarzą w twarz ze sobą. Mądrość zbudowała swój dom, wyciosała siedem filarów, przygotowała jej mięso, zmieszała wino i wysłała zaproszenie.

Mówi: niech tu przyjdą prości, przyjdźcie, jedzcie, pijcie, porzućcie swoje proste sposoby, dowiedzcie się, o co tak naprawdę w życiu chodzi. Dame Folly, a potem mówi dalej: bojaźń Pańska jest początkiem mądrości. To wychodzi z jej ust.

I znowu personifikacje. Dame Folly, werset 13. Kobieta Folly jest głośna, niezdyscyplinowana i pozbawiona wiedzy.

Siedzi u drzwi swojego domu, nie stoi, ona siedzi. Woła do tych, którzy przechodzą obok, ale zauważcie, że jej zaproszenie zaczyna się dokładnie w ten sam sposób. Czy zauważyłeś to, kiedy to przeczytałeś? Dame Folly zaczyna w ten sam sposób, co Lady Wisdom.

Niech prości przyjdą tutaj do tych, którym brakuje rozsądku. Jeśli nie będziemy trzeźwo myśleć, bardzo łatwo możemy dać się zwieść Szaleństwu, które otrzyma bardzo ładne, atrakcyjne zaproszenie. Będzie dobrze wyglądać na powierzchni.

I możemy przechodzić przez przykład za przykładem ludzi, którzy poszli tą drogą. Myśląc, brzmi to dobrze na początek, ale zwróć uwagę, co ona dalej mówi. Skradziona woda jest słodka, a jedzenie spożywane w tajemnicy pyszne.

Innymi słowy, rzeczy, które są nieodłączną częścią złych wyborów w życiu. Kradzież, cudzołóstwo, prawdopodobnie ilustruje to, że jedzenie spożywane w tajemnicy jest pyszne. Nie wiedzą, że tam są umarli, a jej goście są w głębinach Szeolu.

Wiem, że używamy słynnej ilustracji o śliskim zbocz, ale tam jest. Ta droga w dół jest powolna i to właśnie tych wyborów dokonujemy poprzez wybór rzeczy, które po prostu wyglądają kusząco, wyglądają łatwo, wyglądają, jakby miały nas zadowolić w bardzo niezadowalający sposób. I oczywiście koniec jest bardzo otrzeźwiający.

Cóż, musimy iść dalej. To pierwsza część. Tak, przykro mi, Kristen.

Nie, proszę. Czy sądzisz, że ta metafora cudzołóstwa ma analogię do Chrystusa w kościele i była to metafora przypominająca, że gdy nie oddajemy Chrystusowi czci, na jaką zasługuje, jesteśmy w pewnym sensie cudzołożnikami, jak mały związek małżeński? Tak, czy ostrzeżenie o cudzołóstwie ma wiele poziomów zastosowania? Czy to jest to co mówisz? Zatem nie chodzi tylko o cudzołóstwo fizyczne, ale także o bałwochwalstwo, które jest cudzołóstwem? Absolutnie. Kiedy patrzycie na przymierze małżeńskie zawarte na Synaju, o którym mówiliśmy, wiecie, to jest Bóg i Jego lud i to jest przymierze.

To przymierze małżeńskie. Zatem bałwochwalstwo to rozrywa. Podobnie Chrystus i Jego Oblubienica, Kościół, to samo dotyczy wierzących Nowego Testamentu.

Absolutnie. A List do Kolosan 3 mówi nam, że chciwość jest bałwochwalstwem. Jest więc wiele różnych rzeczy, które będą częścią rozdierania nici stanowiących tkanek naszej relacji z Chrystusem.

Tak, dobre pytanie. Jeszcze kilka rzeczy na temat struktury. W rozdziałach od 10 do 22 znajdują się głównie pojedyncze wersety, które przedstawiają pewne kwestie.

Powiedziawszy to, zwróć uwagę na moje podpunkty. Po pierwsze, jak powiedziałem przed chwilą, cóż, 15 minut temu, pierwsze sześć rozdziałów, od 10 do 15, zawiera wiele sprzecznych paralelizmów, które są bardzo, bardzo skuteczne w nauczaniu rozeznania. Za chwilę powiem o nich więcej.

Czyż na samym początku nie jest interesujące, że kiedy czytasz rozdziały od 10 do 12, tematem przewodnim jest sprawiedliwość, prawość, prawość. Mam na myśli ciągłe bicie bębna w tych rozdziałach, ponieważ to oczywiście jest podstawą całej reszty. I jeden werset po drugim skupia się na tym.

Są też inne akcenty tematyczne. Podam wam tutaj tylko jeden przykład, a mianowicie, że w rozdziale 16 rzeczywiście widzimy dość miarowe bębienie o królach i władcach oraz o tym, jak powinni funkcjonować. Cudowne rzeczy w rozdziałach od 10 do 22.

Zachęcam Cię do czytania przysłówia dziennie przez resztę życia i po prostu chłonięcia go. Pomyśl o tym. Piszysz prace na jednym, ale oczywiście zostało jeszcze 899.

Rozdziały od 22 do „przepraszam”, 22, 17 do 24, 34 stanowią trochę odrębną kategorię i są to przysłówia, które w dużym stopniu odpowiadają temu egipskiemu tekstowi, który czytasz w paralelach Starego Testamentu zwane wypowiedziami Amenemapeta. A formalnie te też się różnią. Są dłuższe.

To nie są tylko pojedyncze wersety z tą linijką, tą linijką i potem to w pewnym sensie koniec. To dłuższe rozwinięcia. Prawdopodobnie klasycznym jest ten niezwykle opis kogoś, kto wypił za dużo.

Jeśli jeszcze się z tym nie spotkałeś, to idź i przeczytaj. To długi opis, smutny opis. Cóż, więc po rozdziale 24 mamy dalsze zbiory z czasów Salomona i Ezechiasza, wypowiedzi tych dwóch postaci, Agura i Lemuela, które swoją drogą są interesujące.

Nie mamy czasu, aby spędzać z nimi czas, ale są fascynujące. A zaraz pod koniec rozdziału 31, ostatnie 22 wersety to nasz akrostych. Jeśli brałaś udział w jakimkolwiek seminarium dla kobiet lub zajęciach biblijnych dla kobiet, bez wątpienia ten fragment Pisma Świętego był dla ciebie ideałem.

Ponieważ jest to oczywiście cnotliwa kobieta, Eshet Chayil, jak ją nazywano po hebrajsku, która wszystko robi i robi to dobrze. Jej dzieci powstają, aby nazwać ją błogosławioną. Wstaje wcześnie rano.

Tka, przędzi, robi wszystko. I nie tylko tego, uczy Tory. Wierne pouczenie, tym słowem jest Tora, jest na jej ustach.

I myślisz sobie: nigdy nie będę taki. Cóż, możemy do tego aspirować, ale myślę, że tutaj też dzieje się coś większego. I starałem się to tutaj odnotować.

Na początku tego tekstu widzieliśmy ten otrzeźwiający nacisk na cudzołóstwo i szaleństwo jako również cudzołożnicę. Sugerowałbym, że zamknięcie zostało zaprojektowane specjalnie jako przeciwieństwo tego. Cudzołożnica jest zagrożeniem.

Głupota jest zagrożeniem. Zagroza życiu ludzi, którzy są ludem Bożym. Ale oto antidotum.

A mądrość jest teraz uosobieniem, jak sugeruję na końcu książki. Jasne, nawiasem mówiąc, my, kobiety i mężczyźni, również możemy temu sprostać. I myślę, że mieści się to w ramach naszego postrzegania tego teraz jako mądrości na końcu książki.

To zdecydowanie za szybko, ale może daje nam to pewne pojęcie o strukturze. Musimy iść dalej. Jest jeszcze wiele do zrobienia.

To zabawna część dzisiejszego wykładu. To naprawdę jest. Muszę wam opowiedzieć pewną historię, żeby w to wejść.

Wiele lat temu, prawdopodobnie 20 lat temu, poproszono mnie o poprowadzenie sześciogodzinnego seminarium na temat Księgi Przysłów. I pomyślałem: jak mam to zrobić? I przyszło mi do głowy, że może byłoby pomocne, gdybym narysował kilka Przysłów. Rzeczywiście, kiedy czytasz te Przysłowia, wiele z nich jest po prostu zabawnych.

Musisz użyć swojej wyobraźni. To wspaniałe werbalne karykatury. I naśmiewają się z ludzi, takich jak ty i ja.

Więc pomyślałem: no wiesz, mogę narysować kilka z tych Przysłów i jeśli miałbym do tego kogoś, kto jest dobrym artystą, to byłaby to po prostu wspaniała prezentacja. Poszedłem więc do jednego z moich drogich przyjaciół, który jest naprawdę dobrym artystą, i powiedziałem: Celia, potrzebuję pomocy. I wyjaśniłem jej, co muszę mieć.

Pomyślała przez chwilę, spojrzała na mnie i powiedziała: Nie potrzebujesz mnie, żeby to zrobić. Musisz mieć naprawdę słabą sztukę. To przyciągnie uwagę ludzi.

Narysuj to. Ona ma rację. I tak zrobiłem.

I tak oszczędzałem te małe folie przez ostatnie 20 lat. I właśnie jesienią ubiegłego roku zaimportowałem je do mojego programu PowerPoint. Niektórzy z nich, nie wszyscy.

Więc spójrz na to i domyśl się, co mówią, dobrze? To nasza mała rozrywka na poranek. Jaki jest ten najwyższy? To fontanna, ok? Jak myślisz, jakie jest przesłanie Przysłówia? Słowo się rozeszło. Tak, to prawda.

I rozlała się fontanna. Niech ktoś to szybko sprawdzi. Chcemy tylko pierwszej połowy.

Rozdział 10, werset 11. Tak, Maryjo? Tak, usta sprawiedliwych są źródłem życia. Innymi słowy, ktoś, kto mówi poprawnie, będzie rozpowszechniał wszystkie wspaniałe rzeczy, jakie przynosi ludziom woda.

Nowe życie i tak dalej. To miłe. A co z tym tutaj na dole? Nie patrz jeszcze.

Jak myślisz, co to mówi? OK, wiem, że sztuka jest zła, ale możesz, to znaczy, proszę, co to jest? To wspaniały ogień, prawda? A przed ogniem jest coś zielonego, a za nim? Spalona ziemia. Prawidłowy. Co mówi przysłowie? Kto to ma? No dalej, Suzanne.

Łotr knuje zło, a jego mowa jest jak ogień pałacy. Tak, łotr knuje zło, a jego mowa jest jak ogień pałacy. No wiesz, spójrz na to.

To, no wiesz, spróbuj użyć swojej wyobraźni. Jeśli nie podoba Ci się ta sztuka, zrób własną. Ale wiesz, za słowami kogoś, kto jest celowo okrutny, kryje się całkowita dewastacja.

I możecie to zobaczyć tutaj. Przypalony. Spalony.

Wiele rzeczy możemy na ten temat powiedzieć. Chcesz jeszcze kilka? Dostaniesz je, czy ci się to podoba, czy nie. Słowa nie tylko się rozprzestrzeniają, ale przenikają.

Wiesz, Księga Przysłów ma wiele do powiedzenia na temat mocy słów, prawda? Wiele do powiedzenia. Co się tutaj dzieje? Tak, wiem, że masz ostatni, ale co to jest ten? To trochę, to zła sztuka, mówiłem ci. Co się dzieje? Powiedz to jeszcze raz.

Ta osoba coś je, ok, i powinien mieć mały uśmiech na twarzy, a gdzie to coś ląduje? Jego najskrytsze części. Teraz znajdź przysłowie. Co jest napisane? To 18,8, na wypadek gdybyś nie potrafił tego odczytać, Trevor.

Nie znalazłem, ale czy to ten, w którym jesz coś w tajemnicy? Cóż, tak, ale możesz nie myśleć dokładnie o tym samym, co ten. No dalej, Kristen. Słowa plotki są jak wyborne kąski.

Docierają do najgłębszych zakątków mężczyzny. Tak, czy wszyscy to słyszeliście? Słowa plotki są jak wyborne kąski. Och, po prostu uwielbiamy ich słuchać.

Docierają do najgłębszych części danej osoby i nie myślcie ani przez chwilę, że nie zmienią one na zawsze waszego postrzegania tej osoby. OK, słowa przenikają i mają niezwykłą zdolność zmiany sposobu, w jaki myślimy o ludziach. Zauważ, że zostało powiedziane dwa razy, 26-22, to samo.

Dostaniesz zdjęcie? Jest coś na ten temat bardzo, bardzo ważnego, aby o tym wiedzieć. I to ostatnie, no cóż, oczywiście, co się dzieje z tym biedakiem? Jego wnętrzości są wypatroszone mieczem, prawda? Nierozważne słowa kłują jak miecz. Nierozważne słowa kłują jak miecz.

Ale język mądrych przynosi uzdrowienie, to druga połowa tego. Chcesz jeszcze kilka? Dostaniesz je. Ten jest naprawdę zły.

O, znasz tego? Jak, nie wiem. To świnia. To bardzo dobrze.

Skąd wiesz, że to świnia? Ma kręcony ogon. Tak. Powiedz to jeszcze raz.

Chris, miałeś to? Chelsea. Tak, kobieta pozbawiona dyskrecji jest jak świnia ze złotym pierścieniem w pysku. Tak.

A co z tamtym? Niech ktoś sprawdzi 13-9. Oczywiście jest tu kontrast, prawda? Ponieważ z jednej strony jest światło, a z drugiej zgaszone światło. Jaka jest lekcja moralna? Co widzimy? Kto to ma? Maryja.

Tak. Światło sprawiedliwych, jak mówi moje tłumaczenie, świeci jasno, ale to jest w porządku. Co czytasz? OK, dobrze.

W każdym razie prawdopodobnie jest bliżej. Ale lampa bezbożnych zgasła. Więc zaczynamy.

Świeci jasno lub raduje się. Lampa bezbożnych zgasła. W porządku.

Tak. Czytając Przysłowia – do czego zachęcam – narysuj kilka z nich. Być może zapamiętasz je lepiej.

W porządku. Jeszcze kilka rzeczy, które musimy zrobić. Wracając do naszej definicji, jeśli mówimy o przysłowiowej mądrości, tak naprawdę wiąże się ona z wybranym stylem życia.

I znowu, to bezpośrednio nawiązuje do naszej definicji. Obejmuje zdolność obserwacji, zdolność intelektu do oceny i wysiłek woli w stosowaniu prawdy. Dyscyplina stosowania prawdy w życiu w świetle doświadczenia.

Właśnie to widzimy. Musimy użyć do tego naszych umysłów. Aby to zastosować, musimy użyć naszej woli.

W porządku. I pamięć. Zapamiętywanie pism świętych jest jedną z najważniejszych rzeczy, jakie możesz zrobić, wierz lub nie.

A teraz jeszcze kilka rzeczy, którymi musimy się tutaj zająć. Niektóre powiązane pojęcia. W Księdze Przysłów zobaczysz nie tylko słowo mądrość, ale także następujące po nim słowa, które często nakładają się na siebie w ramach synonimicznych paralelizmów w sposobie ich działania.

Wiedza. Możemy spędzić resztę życia, ucząc się o tym, co stworzył Bóg, ponieważ na przykład Salomon będzie używał wielu obrazów ze świata, w którym żyje. Zatem nie jest to tylko znajomość Słowa Bożego, to jest znajomość całej Bożej prawdy.

Dyscyplina. Wielkie hebrajskie słowo, które można przetłumaczyć jako instrukcja, szkolenie, nagana, korekta lub kara. To jedno słowo.

To musar. Ale w zależności od kontekstu ma naprawdę szeroki zakres. Ale należy pamiętać o tym, co ci właśnie powiedziałem.

Większość z nich wiąże się z niewielkim bólem tego czy innego rodzaju. To część procesu uczenia się, przechodzenie przez pewien ból, niezależnie od tego, czy jest to ból związany z naganą i zawstydzeniem, czy też ból związany z siadaniem i uczeniem się czegoś i poświęceniem czasu na naukę, czy też bezpośrednie karanie tej małej figurki w Księdze Przysłów zwane różgą, ponieważ Księga Przysłów ma wiele do powiedzenia na temat różgi karność i nie sądzę, że jest to metaforyczne. Zrozumienie.

Hebrajskie słowo oznacza rozróżnienie. Binah jest tym słowem. Pochodzi od formy zwanej formą bain, co oznacza pomiędzy.

Zatem Binah będzie miała poczucie wyboru między tą a tamtą opcją. Dyskrecja. No cóż, nasze przysłowie, które właśnie sprawdziliśmy, kobieta bez dyskrecji, czyli inaczej mówiąc, potrafiąca naprawdę uważnie przemyśleć i ocenić to, co się dzieje, a potem oczywiście dokonywać właściwych wyborów, a nie złych.

A oto znowu nasze słowo dotyczące arum. Jest miejsce na bycie sprytnym i przebiegłym, aby nie dać się nabrać oszustom i wykorzystać współczesny problem. Trzeba być naprawdę bystrym, żeby unikać takich rzeczy.

Cóż, pozwól, że poświęcę Ci dwie minuty więcej i zachęcę Cię do przeczytania tego fragmentu. Zła sztuka w pewnym sensie zastąpiła czytanie Przysłów 4, 4-9, ale jest to wspaniały fragment, który mówi: przyjmuj mądrość ponad wszystko, choć kosztowało cię to wszystko, co masz. Zdobądź mądrość, bo mądrość chroni, a mądrość prowadzi.

Teraz na tym poprzestanę. W zarysie wykładu masz jeszcze dwie rzeczy, ale są one oczywiste. Jedna mówi o biblijnych słowach określających głupców i w tym miejscu książka doktora Wilsona okazuje się niezwykle przydatna, ponieważ przedstawia je wszystkie dla ciebie, abyś mógł je poznać.

I wreszcie ostatnia rzecz, która mówi o paralelizmach pojęciowych, paralelizmach na dużej scenie, nie tylko o dwóch liniijkach, ale o paralelizmach pojęciowych pomiędzy

pokorą a dumą, pijaństwem a trzeźwością, prawdą, fałszem itd. itd. Więc spójrz na to. Będziesz w doskonałej formie.

A jeśli Pan pozwoli, w środę zajmiemy się Hiobem. Znowu w ciągu jednego dnia jest to parodia. Mówi dr Elaine Phillips z jej kursu z historii, literatury i teologii Starego Testamentu, wykład nr 24.